

[Hilmar Baunsgaard.]

han byggede den tro på, og derfor kan jeg altså ikke sige, at den er fejlagtig, for så skulle jeg jo have haft en argumentation, jeg ikke fik.

Jeg tror, der er sket ting i de sidste par år, som gør, at vi mindsker effekten af de bestræbelser, vi selv gør for at forbedre beskæftigelsen. Se, nu har vi vedtaget, og det radikale venstre har støttet det, og vi var vel endda initiativtagerne til det, en tilskudsordning på grund af de fortvivlende forhold i byggeriet, der skulle stimulere beskæftigelsen ved tilskud til isolerings- og reparationsarbejder. For det første ser vi, at det altså kun bliver udnyttet i visse egne af landet, i andre egne ikke. Det kan have sine særlige forklaringer, men selv dér, hvor det udnyttes, synes det ikke i tilstrækkelig grad at omsætte sig i øget beskæftigelse, og hvorfor gør de ikke det? Jeg er nødt til — fordi jeg tror, det er sådanne sammenhænge, man i for ringe grad har været i stand til herinde at holde fast ved — at vende tilbage til den diskussion, vi havde, da socialdemokratiet sidst havde mindretalsregeringen for et par år siden, om dagpengeordningen.

Altså, hvad enten man nu er socialdemokrat, for slet ikke at tale om dem, der står bag ved forespørgslen her, men de vil selvfølgelig ikke tro det, de vil i hvert fald aldrig give den mindste indrømmelse i retning af, at de tror det, så er jeg nødt til at sige, at man nok, tror jeg, kan regne sig frem til, at den lille mester, der løber en voldsom risiko for at blive mødt med en regning for en midlertidig antagelse af en svend eller to mere, holder sig tilbage. Han tager det i det tempo, han selv kan klare. Jeg tror altså, at man er nødt til at se i øjnene, at sådanne faktorer spiller ind. Derfor er det også klart, at selv om man måske ikke umiddelbart synes, det har noget med beskæftigelsen at gøre, så må man se på, hvad man kan gøre for at skabe en bedre stemning i erhvervsområderne.

Jeg skal slet ikke trætte regeringen og andre i folketinget, for de kender dette, vi har jo diskuteret det nogle gange. Det radikale venstre er af den opfattelse, at f. eks. sådan en lille ting som det, vi har fremsat forslag om, at lette de små håndværksmestre for betalingen af skolepengene på de tekniske skoler, altså er noget af det, der

spiller en psykologisk rolle. Jeg tror virkelig man skulle prøve at se på det. Der må være noget, der er årsag til, at det ikke helt virker, sådan som det ifølge logikken skulle. Vi har det næsten omvendt af humlebien, der ifølge alle teorier ikke kan flyve, men gør det alligevel. Her har vi lavet noget, som efter alle teorier skulle flyve, men ikke gør det alligevel.

Der er altså nok alligevel noget bagved, som man skal prøve at tage med, og derfor skal man også tænke på det, som vi fra radikal side har lagt frem om en særlig konsulentbistand. Det hjælper jo ikke at skjule, at vi herinde har lagt enormt mange administrative byrder på erhvervslivet, som den store erhvervsvirksomhed har eventyrlig let ved at klare med sit maskinelle bogholderi, men som den lille ikke har.

Ja, alle disse ting tror jeg vi nødvendigvis må have med i en vurdering, hvis vi skal øge vore egne muligheder for at bedre beskæftigelsen, og de vil som sagt stadig være beskedne. Det alt afgørende er jo udviklingen i de internationale konjunkturer.

Ninn-Hansen (KF):

Ja, arbejdsløshed har vi desværre, og efter alle beregninger vil denne arbejdsløshed eksistere i lang tid endnu. Den optimisme, der har været givet udtryk for, har ikke været berettiget. De udtalelser, der er fremsat af sagkyndige, viser jo, at man ikke i dag kan sige, at arbejdsløsheden vil blive fjernet i løbet af kort tid.

Det skaber selvfølgelig et behov for en række foranstaltninger, som vi har diskuteret ved andre lejligheder her i salen. Særlig alvorlig synes jeg nok — dér er jeg enig med statsministeren og andre — at ungdomsarbejdsløsheden er. Jeg synes, det ville være en fordel, hvis man kunne tænke i lidt andre, måske lidt mere fantasirige baner med placeringen af de unge, der bliver arbejdsløse. Det kan være godt at give dem en videregående uddannelse. Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt. Jeg tror, det ville være en væsentlig fordel, hvis man kunne få de arbejdsløse i arbejde, eventuelt således at noget af den understøttelse, der bliver givet, blev ydet til den virksomhed, der satte dem i arbejde. Det ville være af betydning, tror jeg, for den opvoksende generation, hvis den ikke skulle begynde med at gå ledig i en pe-